

Men man går ind ad en dør. Alle skal ind ad den samme dør. Det er jo fantastisk, at kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere skal ind ad én dør. Men man bevarer jo to systemer, så jeg vil godt afsløre, at der inde bag den ene dør faktisk er flere døre. Kontanthjælpsmodtagerne skal ind ad en anden dør, dagpengeberetigede skal ind ad en tredje dør, folk, der har brug for en særlig indsats, skal ind ad en fjerde dør, folk, der har brug for fleksjob, skal ind ad en femte dør, og sådan kan man fortsætte.

Så bag det ene hus gemmer sig mange huse, og bag den ene dør gemmer sig mange døre. Der sker ingen forenkling på det her område. Det, der sker, er, at man vil igangsætte nogle forsøgsordninger med det, som er regeringens ideologiske mål, nemlig at kommunerne skal overtage beskæftigelsesindsatsen. Det er målet. Man starter med nogle forsøg, man tager ikke kvantespringet på en gang, nej, man tager kvantespringet, som vel at mærke er bagud, i flere omgange, og i første omgang vil man lave et forsøg med de ti centre, som man overlader til kommunerne.

Hvad er det så med kommunerne? Er det, fordi kommunale sagsbehandlere er dumme eller dårlige mennesker? Nej, det er det jo ikke på trods af, at skiftende integrationsministre og beskæftigelsesministeren har sagt, at den kommunale sagsbehandler skulle tage at tage sig sammen og lade være med at udbetale ydelser i den udstrækning, de gør, og i stedet for se at få sendt folk i arbejde. Det er jo derfra, kritikken af sagsbehandlerne i kommunerne er kommet, ikke fra os andre.

Vi andre har en kritik af den kommunale indsats, og det er, fordi vi ser eksempler på, at den kommunale indsats ikke består i at skaffe folk i ordinære job, men er koncentreret om, at folk skal ud i forskellige ordninger, hvor de kommer til at arbejde uden at få løn for det, som vi så det med Bodumsagen, som vi så det i Herning, som vi har set det i Aalborg, i Langeskov, i Farum osv. De kommunale produktionshuse er ikke noget, der er værdt at efterligne.

I forbindelse med behandlingen af det her lovforslag er der jo især blevet sat fokus på de problemer, der er, når man ikke i en beskæftigelsesindsats overhovedet vil beskæftige sig med eller vil forholde sig konkret til, hvordan man sikrer, at den kommende beskæftigelsesindsats bliver god, bliver gennemført i overensstemmelse med de forhold på arbejdsmarkedet, der handler om ligestilling, og som handler om et

ekstremt kønsopdelt arbejdsmarked, som vi har i dag.

Allerede inden hele det her spørgsmål om kommunalreform var kommet så langt som til lovforslagene, stillede vi jo fra Enhedslistens side et generelt spørgsmål om, hvorvidt det måske ikke var på sin plads, når man nu vil lave en stor omlægning af hele den offentlige sektor, at man lavede nogle vurderinger af, hvad det fik af ligestillingsmæssige konsekvenser.

Det var faktisk sådan, at ligestillingsministeren godt ville kigge på det, og ligestillingsministeren kiggede også på det. Det resulterede i, at 4 ud af de 49 forslag, som handler om kommunalreformen, er blevet ligestillingsvurderet. Det er selvfølgelig bedre end ingenting, men jeg synes ikke, det er godt nok.

Kl. 16.30

I forbindelse med lovbehandlingen har der via deputationer, via spørgsmål, via skriftlige henvendelser, via en høring i Fællessalen, via samråd været rejst det her spørgsmål om ligestilling. Det har i hvert fald ført til én ting. Det har ført til, at vi i forbindelse med betænkningen har fået en tilkendegivelse fra beskæftigelsesministeren om det fortsatte arbejde, og at regeringen er opmærksom på, at arbejdet med det kønsopdelte arbejdsmarked gerne skulle fortsætte med den nye struktur.

Jeg vil godt sige tillykke til dem uden for det her Folketing fra SF og en lang række andre organisationer, som har lagt et pres på politikere i almindelighed og regeringen i særdeleshed i det her spørgsmål og i hvert fald har fået noget ud af det.

Jeg vil samtidig også godt direkte spørge ministeren, om denne her tilkendegivelse er noget, der er så alvorligt ment, at man i det mindste, når man skal til i forlængelse af vedtagelse af loven at udarbejde bekendtgørelser på området, vil være meget opmærksom på at få skrevet de her ting ind, så alle, der skal arbejde med beskæftigelsesindsatsen i kommunerne, uanset om det er de tidligere AF-ansatte eller kommunalt ansatte, fuldstændig er klar over, at dette spørgsmål er centralt i indsatsen og ikke blot er en tilkendegivelse, men som minimum også indgår i bekendtgørelserne, de skal arbejde ud fra.

SF har stillet ændringsforslag, som egentlig bare består i at sige: O.k., vi skal for at være sikre på, at vi rent faktisk får fortsat det arbejde med ligestilling og arbejde med det kønsopdelte arbejdsmarked, have skrevet det direkte ind i lov-